

Vi må henge sammen eller bli hengt hver for oss

Ja, – så har Eltilsynets representant, Infratek, på nytt vært på døren. Det ble heldigvis bare 10 «feilkoder» denne gang, etter at en annen representant i 2010 krevde utbedring av seks andre forhold på sin befaring. Vi hyret den gang inn elektriker, fikk «godkjent», men har altså nå, 3 år senere, 10 nye mangler knyttet til vårt (uendrede) elektriske anlegg. Jeg er i utgangspunktet en positiv fyr, så jeg takket for den løsningsorienterte tilnærmingen og lovet å hyre inn ny elektriker (....).

Denne gang var imidlertid formålet med tilsynet et annet. Infratek ville, på vegne av det samme Eltilsynet, også ha innsyn i vårt kvalitetssystem knyttet til det elektromedisinske utstyret. En gang i tiden var jeg leder for OTFs kvalitetsutvalg. Jeg gikk i egen virksomhet da i bresjen for at NTFs Kvalitetshåndbok skulle brukes aktivt. Den ble utviklet da jeg selv satt i PTE-styret, et viktig styre i Tannlegeforeningen som fremforhandlet frivillige takster i privat sektor (forstår at også jeg begynner å bli gammel). Selvsagt har myndighetene endret mange krav siden da, og like selvsagt burde foreningen ha fulgt opp kvalitetssikringsarbeidet fra den gang. Har den det?

Jeg oppnådde bare seks «avvik» til selskapets internkontrollsystem knyttet til Eltilsynsloven. I tillegg til skjøteledninger handlet tilsynet om bruk og vedlikehold av det elektromedisinske utstyret. Halvparten av avvikene gjaldt det elektromedisinske utstyret. System for opplæring av de som skulle benytte utstyret, registrering av utstyret og «virksomheten må foreta en risikovurdering og planer / tiltak må utarbeides og dokumenteres. Dette gjelder spesielt for områder / utstyr brukt ved større / mer omfattende inngrep som operasjon o.l.»

Jeg har i løpet av mine 30 år som tannlege ikke hørt noen historie om

skader på pasient eller operatør som følge av det elektromedisinske utstyret. Følgelig forstår jeg at systemene som etterspørres, i odontologisammenheng, må kunne gjøres ganske enkle. Mynighetene krever imidlertid at systemene inneholder rutiner (beskrevet med tidsintervall) med godkjenning fra «autorisert» personell. Det vil si av autorisert elektriker på det elektriske anlegget, og av leverandør av det elektromedisinske utstyret.

Hvem er de siste? I Norge er det snakk om et fåtall leverandører. Ved henvendelse til én av dem med spørsmål om hvor ofte utstyret må ha service / kontroll var svaret at leverandøren av uniter anbefaler årlige servicer, men at dette ikke er et krav. Eltilsynet derimot stiller strengere krav til kontroll av utstyret. Ja vel? Da ringer vi tilbake til Infratek, Eltilsynets utsendte. Representanten der viser da til «Forskrift om bruk og vedlikehold av elektromedisinsk utstyr». I kapittel III. BRUK OG VEDLIKEHOLD § 11 heter det: «Det elektromedisinske utstyret som anskaffes til bruk, skal være i samsvar med de bestemmelser som gjelder for det aktuelle utstyret og være egnet til formålet». I § 15 VEDLIKEHOLD står følgende beskrevet: «Elektromedisinsk utstyr skal vedlikeholdes på en planlagt og systematisk måte slik at det til enhver tid er sikkert og kan brukes uten fare for skade på mennesker, dyr og materielle verdier».

Dette begynner sikkert å bli kjedelig. Jeg forstår det, men jeg er én av de utpekte til å måtte ta stilling til påleggene. Jeg stritter ikke imot – jeg bare ønsker å tilpasse innsatsen til min primær oppgave; å behandle mennesker med tannplager.

Dersom Tannlegeforeningen med sin styrkede advokatkompetanse har oppdatert HMS-systemet til glede for medlemmene, vil sikkert mange kolleger,

som i disse dager oppsøkes av Infratek, gjerne ha litt informasjon om dette.

Leverandørene. Jeg navngir ikke leverandøren som tilla Eltilsynet strenge krav enn produsentene. Men; jeg innrømmer at jeg ikke gjennomfører årlige servicer som anbefalt. Ikke fordi 10 000,- per unit er et uoverkommelig beløp, men fordi jeg altfor ofte opplever problemer i etterkant. Med fem uniter blir det mye problemer. Et annet eksempel: Få år tilbake anskaffet vi en sterilisator. Den ble anbefalt pga. stor kapasitet og et hurtigprogram. Kort tid etter anskaffelse oppstår problemer, og forklaringen på våre problemer var at vi 1) ikke kunne fylle inn så mange brett som vi var blitt forespeilet og 2) hurtigprogrammet kunne ikke anvendes. Kjøpet burde vært hevet, men slik er ikke dentalbransjen.

I ettertid kjøpte vi så en maskin til håndtering av turbiner og vinkelstykker. Den er nå cirka tre år gammel. I september hadde vi service. Regning kr 9 000,-. Tre uker etterpå fikk vi feilmelding. Tekniker kom, tekniker fant intet og forsvant. Regning kr 3 000,-. På nytt leser vi feilmelding og leverandør tar med seg maskinen. Telefon fra leverandør: De har brukt lang tid på – kanskje – å ha funnet feilen; feil på elektronikken og en bøyd slange inne i maskinen (hvem skulle ha funnet på å bøye den mon tro? Rett etter servicen...). Vi er imidlertid heldige for de belaster oss bare for tre timer. Ny regning kr 9 000,-. På en tre år gammel maskin som skal pleie våre turbiner og vinkelstykker har vi altså i høst betalt cirka 21 000 kroner. Og vi skal oppleve frelse og lykke. Og være takknemlige!

Sannheten er at tiden er overmoden for å håndtere en leverandørgruppe mer kritisk. Tittelen på dette innlegget er hentet fra salige Jan P. Syse. Som tannlege har jeg to valg: Å redusere egen inntekt eller å skyve økte honorarer over på pasientene. Dentalbransjen

– som underleverandør til helsetjenester – viser intet magemål. Min inntekt gjenspeiler min innsats som helsearbeider. Den speiler også innsatsen som arbeidsgiver for seks ansatte og som ansvarlig for gjennomføring av myndighetspålagte lover og regler. Mye mer også forresten – mange av dere lesere kan sikkert supplere meg.

Hadde mine pasienter vært like misfornøyd med meg som jeg for tiden er med dentalleverandørene, så hadde de funnet seg en ny tannlege. Jeg har et

fåtalles utstyrsleverandører å velge blant, og de lever i praksis uten konkurranse. Det gjør ikke saken bedre at Eltilsynets representant, Infratek, tror at min virksomhet blir bedre av å ha en underskrift fra de samme.

Konklusjon: La oss samle kreftene, NTF, Praksiseierforeningen, kreative men stadig samfunnsengasjerte kolleger. Infratek/Eltilsynet skal få et gjenomtenkt svar fra meg. De gjør bare jobben sin. Med utilstrekkelige føringer fra myndighetene. De er formelle. Det

er deres mandat. Deres krav treffer bare delvis tannhelsevirksomhetene. Jeg skal sørge for at mitt svar synliggjør fornuftige rammer for vårt fagområde. Jeg legger meg ikke flat. Jeg er imidlertid sikker på at mange kolleger som har fått samme oppgave er i villrede. Som dere skjønner er dere ikke alene.

Skal vi bli hengt hver for oss – eller tar noen ballen?

Carl Christian Blich

Kl. 0000 på utgivelsesdato
www.tannlegetidende.no